Reportaj de sezon

COPIII ÎNVAȚĂ SĂ ÎNOATE...

● Pentru început 800 ● În seriile următoare numărul celor înscriși va fi peste 1500 ● Un ciclu durează 20 de zile.

— Știi că fac pluta?

— Ei și? E mare lucru? Eu am „prins-o" încă de luni. Nu ții minte? Tu dădeai din miini pe uscat ca o broscuță, iar eu învățam în apă să fac pluta. Tovarășul instructor m-a și lăudat.

— Tu ești mare. Ai aproape... 12 ani. De asta ai avut curaj să intri în apă. Dar eu, Costele, sînt încă mic...

— Lasă Nicușor, am vrut numai să te necăjesc. Te-am văzut azi și am constatat că ai „stofă" de campion.

— Iar rizi de mine!

— Nicidecum. Ce crezi că Sandu Popescu sau Măriuca Rotaru n-au început și ei cu pluta?

— Eu știu... Dar tare mult doresc să înot ca ei.

Am zîmbit auzindu-l pe micuțul *Nicușor Mirescu* manifestîndu-și cu oarecare melancolie dorința de a ajunge un mare înotător. Am zîmbit, dar privind în jurul nostru ne-am dat seama că sutele de *Nicușori, Florini, Rodice, Margarete* sau *Doine* doresc ceva mai mult decît să învețe înotul. Am constatat acest fapt văzîndu-i cu cîtă pasiune și conștiinciozitate execută mișcările indicate de instructori, cu cîtă nerăbdare intră în apă pentru a exersa cele învățate pe uscat.

Dar să precizăm unde a avut loc acest dialog; la *ștrandul Tineretului*. Acesta și-a deschis porțile pentru miile de copii care vor veni în această vară să se inițieze în tainele înotului. Deocamdată, în prima serie, care a început de cîteva zile, sînt înscriși „doar" 800 de copii între... 4 și 14 ani, dar, după cum ne-a informat directorul centrului de învățare a înotului, tov. *Justin Caracaș*, se contează ca bazinele să fie populate în această vară de cel puțin 7000 de copii.

Cunoscînd aceste perspective, l-am rugat pe tov. *Justin Caracaș* să ne dea cîteva amănunte asupra modului de desfășurare a activității în cadrul centrului.

— Conducerea centrului a luat din vreme măsurile necesare pentru a asigura în primul rînd participarea a cît mai multor copii la lecțiile de învățare a înotului. In acest sens, s-au făcut eforturi pentru asigurarea unui număr corespunzător de instructori, recrutați din rîndul antrenorilor, instructorilor voluntari, al unor sportivi de performanță și al unor profesori de educație fizică avînd specializarea natație. Grație unei bune popularizări și desigur a dorinței cît mai multor copii de a învăța înotul, în această serie inaugurală s-au înscris și participă 800 de copii, deși în primele zile vremea nu a fost tocmai favorabilă. Trebuie să știți însă că cifra de 800 reprezintă un fel de... încălzire, deoarece în fiecare din seriile următoare numărul înscrișilor va fi de peste 1500 de copii.

— Cum se desfășoară programul?

— Un ciclu durează 20 de zile, în care copiii au la dispoziție două ore pentru a învăța înotul sub supravegherea unui instructor calificat. Ținînd seama de experiența din anii trecuți, am stabilit următorul program: prima serie de la 8 la 10, a doua de la 10,30 la 12,30, a treia între 13–15, a patra între 15,30–17,30 și ultima între 17–19. Următorul ciclu își va începe activitatea la 24 iunie, iar ultimul în luna septembrie.

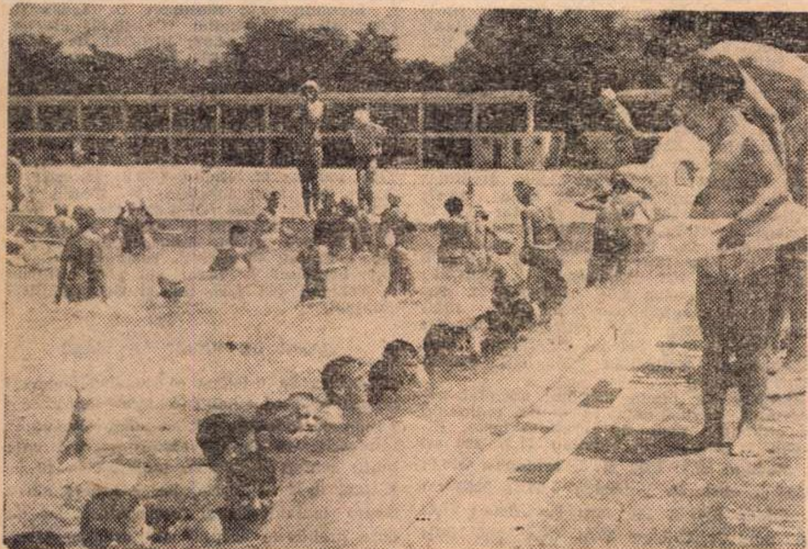
Contactul cu apa produce veselie. Atenția este însă îndreptată către instructor, care dă micuților primele îndrumări.

Mulțumindu-i tov. *Caracaș* pentru amabilitatea cu care ne-a răspuns, ne-am îndreptat spre marginea bazinului mare. Era soare, cald, plăcut, iar în apa limpede ca un izvor de munte, băieți și fetițe imitau cu dibăcie mișcările broaștei. Mutrișoarele serioase care arătau multă preocupare se destindeau după cîțiva metri de bras reușit. Pentru primele zile e suficient atît. Spre sfîrșit însă o lungime de bazin nu le va mai fi suficientă...

D. STĂNCULESCU

Cît privește pe Cornelia Marcu (are doar 4 ani și este cea mai tînără elevă a centrului) ea se uită cu admirație la trambulină. Să fie și o dorință?

Băieții fac exerciții de picioare sub privirile instructorului Dan Chiriș și a... viitoarei înotătoare Diana Palade.
Foto: P. Romoșan

Concursul nostru de fotografii sportive

Pentru a oglindi dezvoltarea mișcării noastre de cultură fizică în anii regimului de democrație populară, viața clocotitoare a stadioanelor, aspectele multilaterale din viața sportivilor noștri, succesele lor, rod al grijii și îndrumării permanente a partidului, ca și pentru stimularea artei fotografice cu tematică sportivă, ZIARUL „SPORTUL POPULAR" ORGANIZEAZĂ UN CONCURS DE FOTOGRAFII CU TEMĂ SPORTIVĂ, pentru Expoziția ce se va deschide cu prilejul celei de a 18-a ediții a Jocurilor Olimpice de la Tokio.

Concursul este deschis tuturor fotografilor amatori și profesioniști, care pot participa individual sau în colectiv, cu un număr nelimitat de lucrări care să reprezinte aspecte ale activității sportive de iarnă și de vară și el se închide la data de 15 noiembrie a.c.

CONDIȚII DE PARTICIPARE

Fotografiile trimise trebuie să aibă dimensiunile 18x24 cm., neadmițîndu-se lucrări mai mici sau mai mari. De asemenea ele nu vor fi montate sau înrămate.

Categoriile de concurs sînt:

a. FOTOGRAFII ALB-NEGRU,
b. FOTOGRAFII COLOR.

Fiecare fotografie va purta pe verso numele și adresa autorului, titlul lucrării, marca aparatului, diafragma, viteza de expunere și filmul cu care a fost realizată lucrarea.

Cele mai bune lucrări vor fi expuse în cadrul „EXPOZIȚIEI DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ SPORTIVĂ" și trimise la expoziția de fotografii sportive ce se va organiza în anul 1964 la Tokio cu prilejul Jocurilor Olimpice. Parte din lucrări vor fi publicate în ziarul „SPORTUL POPULAR" și revista „SPORT".

PREMII

Pentru cele mai valoroase fotografii redacția acordă și următoarele premii:

FOTOGRAFII ALB-NEGRU

1 PREMIU ÎNTÎI ÎN VALOARE DE 1 500 lei
2 PREMII DOI ÎN VALOARE DE CÎTE 1 000 lei
3 PREMII TREI A CÎTE 500 lei.

FOTOGRAFII COLOR

1 PREMIU ÎNTÎI ÎN VALOARE DE 1 800 lei
1 PREMIU DOI ÎN VALOARE DE 1 200 lei
1 PREMIU TREI ÎN VALOARE DE 800 lei.

În afara acestor premii vor fi acordate un număr de mențiuni în materiale și echipament sportiv, material fotografic etc.

Lucrările vor fi trimise pe adresa: ziarul „SPORTUL POPULAR", str. Vasile Conta nr. 16, cu indicația: „PENTRU CONCURSUL DE FOTOGRAFII", pînă la 15 noiembrie.

Pe marginea comportării cicliștilor noștri în „Cursa Păcii"

Nu este de ajuns să fii în primul pluton!

Cea de a XVI-a ediție a „Cursei Păcii", Praga—Varșovia—Berlin, s-a încheiat. Cicliștii, mulțumiți sau... nemulțumiți de rezultatele pe care le-au realizat, și-au dat prietenește mîna și și-au promis să se revadă anul viitor la Varșovia, la startul celei de a XVII-a ediții a acestui veritabil campionat mondial de lung kilometraj. Pînă atunci s-au grăbit spre... startul altor competiții. Unii dintre ei participă în momentul de față la „Turul Angliei", alții la diferite întreceri internaționale, iar o bună parte se pregătesc să concureze la o altă mare competiție. „Turul Franței" pentru amatori.

Să revenim însă la „Cursa Păcii". Anul acesta succesul a aparținut integral sportivilor din R.D. Germană. Ei au alcătuit una dintre cele mai omogene formații prezentate în ultimii ani în arena internațională. Gustav Schur — departe de a fi încheiat cu cariera de ciclist — a fost cel mai important pion al echipei. În primul rînd el a fost „creierul" formației, omul care a gîndit și a văzut totul cu o clarviziune uimitoare, căpitanul de echipă care a calculat pînă și cele mai mici acțiuni. În acest fel a fost posibil ca echipa R. D. Germane să-și surprindă pe rînd adversarele în momentele critice și să obțină avantajul necesar pentru a le depăși. El și-a adus și contribuția personală în evadări, lucru care a probat din nou că mai are încă resurse pentru a conta printre cei mai de seamă cicliști amatori din lume. Performanța de la contracronometru, participarea la unele evadări și locul 10 în clasamentul general individual final, atestă valoarea sa. Klaus Ampler, Brüning, Lothar Appler, Weissleder și Lux au fost „motoarele" care au lucrat din plin. Este adevărat că uneori se iveau și defecțiuni, dar întotdeauna echipa R.D. Germane avea cel puțin 2—3 oameni care să dea totul pentru echipă.

Echipa Belgiei — clasată pe locul II — a avut, așa cum ne-a declarat unul dintre membrii federației belgiene de ciclism, cea mai puternică alcătuire dintre toate formațiile de amatori deplasate peste hotare. Ca forță, această echipă a fost — după părerea noastră — cea mai bună dintre cele 19 reprezentative prezente la „Cursa Păcii". Verhaegen, Vyncke, Timmermann și Haeseldonckx sînt cicliști de mare valoare internațională. În curînd ei vor părăsi arena amatorismului pentru a-și face din ciclism o profesiune. Ceea ce le-a lipsit însă alergătorilor belgieni a fost spiritul de echipă. De altfel, aceasta a fost șansa echipei R.D. Germane.

O oarecare deziluzie a produs formația Uniunii Sovietice. Lipsită de excelenții rutieri Melihov, Petrov și Saidhujin (care se pregătesc pentru „Turul Franței" rezervat cicliștilor amatori), echipa U.R.S.S. n-a mai fost nici pe departe formația pe care am văzut-o în anii trecuți. Deși Kapitonov, Cerepovici și Olizarenko au fost la înălțimea competiției, ei n-au putut susține în „trei" lupta împotriva formațiilor R.D. Germane și Belgiei care beneficiau de un număr mai mare de alergători de valoare egală. In aceste condiții locul III pe care l-au ocupat în final este meritoriu.

Poate n-au fost alergători mai triști în caravană decît cicliștii polonezi. Este și firesc. Ei au condus în clasamentul general pe echipe din etapa a VI-a pînă la a XII-a (inclusiv) cînd au căzut direct pe locul IV (pe care l-au... menținut pînă la final). Ce s-a întîmplat? Cicliștii polonezi au forțat foarte tare pe prima parte și — îndeosebi — la mijlocul cursei. Pe teritoriul R.P. Polone ei au fost purtați într-un adevărat triumf. Dar cînd — spre sfîrșit — atacul cicliștilor din R. D. Germană a devenit din ce în ce mai tare n-au mai avut resurse. Faptul că Beker s-a îmbolnăvit, iar mai tîrziu — cînd soarta echipei era de acum pecetluită — a abandonat Chtiej, constituie o scuză, dar aceasta nu explică întreaga comportare. Cicliștii polonezi s-au consumat mai mult decît le permitea pregătirea și acest lucru l-a costat...

Și acum despre comportarea echipei noastre. Am pornit în această cursă — mărturisim — cu oarecare rezervă. Noua metodă de antrenament inaugurată de antrenorul Ernest Golgoți nu fusese verificată și deci ne puteam aștepta la surprize. Fundamentația științifică era asigurată, dar nu știam cum vor reacționa alergătorii (cu fizic și temperament deosebit) după această pregătire. A fost, dacă vreți, un experiment. Prin ce se deosebea sistemul de antrenament din acest an de cel din anii trecuți? In linii mari era vorba de mărirea numărului de kilometri parcurși la antrenamente. De la 5500—6000 km s-a ajuns la 8500—8800 într-o perioadă de timp aproape egală. Antrenorul E. Golgoți a impus (prin programul de antrenament) alergătorilor să facă ședințe de pregătire pe orice timp. Vă amintiți desigur că astă-iarnă scriam că cicliștii se antrenează la Herculane pe minus 17 grade și că fac — în aceste condiții — 70—90 km pe zi. După consumarea întrecerii s-a văzut că lucrul desfășurat în timpul iernii a asigurat cicliștilor o pregătire foarte bună. Este adevărat că, cu acest prilej, a reieșit faptul că pe viitor, în lunile premergătoare pregătirii specifice, este necesar să se facă o mai consistentă pregătire fizică multilaterală. Ședințele de pregătire fizică — al căror coeficient va scădea, firește — vor trebui menținute și în lunile următoare. Ar mai fi de adăugat că și numărul antrenamentelor pe munte va trebui să mai crească și că — lucru foarte important — în ultimele săptămîni va trebui să se insiste asupra antrenamentelor de viteză. Un lucru care nu trebuie neglijat este încălzirea. Din această ediție a „Cursei Păcii" a reieșit că sistemul de a efectua încălzirea prin rulajul dintre startul oficial și cel tehnic este uneori neindicat. Din această greșeală au pierdut unii dintre alergătorii noștri minute prețioase care apoi s-au reflectat atît în clasamentul pe echipe cît și în cel individual.

Așa cum spuneam însă pregătirea s-a dovedit — în general — bună. Ea a creat alergătorilor noștri posibilitatea de a obține performanțe superioare. Locul V realizat la echipe este mai bun decît cel obținut anul trecut (VI) și mai slab decît cel de acum doi ani (III). Constantin Dumitrescu a avut o comportare foarte bună clasîndu-se pe locul IV în clasamentul general final, lucru pentru care a fost elogiat de presa de specialitate din numeroase țări ale lumii și a primit felicitări de la cei mai de seamă specialiști ai sportului cu pedale. Constantin Dumitrescu este un mare alergător și acest lucru a fost și mai evident în lupta pe care a susținut-o cu cei mai buni amatori din lume prezenți la „Cursa Păcii".

Dar se pune în mod firesc întrebarea: acesta a fost potențialul maxim al echipei noastre? Răspunsul este categoric, NU! Anul acesta, mai mult decît oricînd, am fi avut posibilitatea de a ocupa locul III pe națiuni, de a urca un om pe podiumul de premiere. De ce n-au realizat cicliștii noștri acest lucru? Iată cîteva din explicații:

Teama de adversari. **Deși a fost evident că alergătorii noștri sînt bine pregătiți și că pot susține de la egal la egal lupta cu oricare dintre cicliștii participanți la cursă, totuși în sînul delegației noastre s-a menținut un nefiresc spirit de teamă. La startul etapelor, cînd îi întrebam pe cicliștii noștri care le sînt intențiile pentru ziua respectivă, dădeau invariabil din umeri și răspundeau: „Nu știu. Îmi este atît de frică..." S-a încercat în diferite feluri să se înlăture acest sentiment, dar a fost aproape imposibil. Și frica aceasta a reușit să le ia, în bună parte, cicliștilor noștri inițiativa. Va trebui deci să se lucreze mai intens în direcția educării cicliștilor pentru aprecierea justă a valorii lor și pentru a dispare atmosfera aceasta de supraapreciere a valorii cicliștilor adversari.**

Lipsa coeziunii în echipă. **Nici în acest an nu s-a putut realiza omogenitatea necesară unei echipe reprezentative. Cu toate că și în timpul pregătirii, ca și în timpul cursei s-a muncit intens pentru a se crea o apropiere între alergători, pentru a li se arăta că interesele echipei trebuie să se situeze deasupra meschinelor interese personale, s-a reușit foarte puțin. Între Cosma și Dumitrescu există încă o rivalitate rău înțeleasă, Stoica și Ziegler nu vor să priceapă că au datoria să ajute un coechipier sau să întreprindă acțiuni pentru echipă. Sînt firește tare care-și au originea într-o greșită educație făcută de unii antrenori, cu ani în urmă. Este însă necesar să luptăm în continuare cu toată fermitatea împotriva lor, să creăm un spirit de echipă solid, un climat favorabil realizării unor performanțe internaționale de răsunet.**

Lipsa de combativitate. **In cronicile pe care le-am transmis de pe traseul „Cursei Păcii" am vorbit mereu despre lipsa de combativitate a cicliștilor noștri, despre condamnabila espectativă în care se mențin. Ei n-au învățat un lucru: astăzi nu mai ești ciclist mare dacă vii cu primul pluton; pentru a te afirma este nevoie să întreprinzi și să participi la acțiuni de evadare, să fii mereu prezent pe primul plan al cursei. De multe ori îi auzeam pe cicliștii noștri lăudîndu-se cu faptul că au venit cu plutonul și îndeosebi în primele 25 de locuri ale clasamentului etapei. Dar acesta nu mai este un lucru de laudă. Sportivii noștri se menajau pe prima parte a etapei socotind premature acțiunile întreprinse în primii kilometri ai unei etape de peste 200 km. Între timp — obligați de împrejurări — cicliștii cu mari resurse și-au schimbat însă tactica. Întrucît evadările de pe ultimii kilometri nu mai aduc rezultate, se atacă și se realizează faze decisive din primii kilometri. Băieții noștri au luat drept glumă acest lucru și au suferit — normal — consecințele.**

Iată cîteva din cauzele care au slăbit potențialul echipei, care au făcut ca o pregătire bună să nu dea roadele la care ne-am fi așteptat. Este necesar ca pe viitor să luăm acele măsuri care să ducă — în scurt timp — la îndreptarea acestor lipsuri și a acelora pe care le vom arăta în partea a doua a analizei prilejuite de „Cursa Păcii".

BRISTACHE NAUM

In campionatul de polo

Crișana Oradea—Dinamo București, derbiul etapei a VII-a

O nouă etapă (a VII-a) mîine în campionatul republican de polo; o etapă completă, cu toate cele cinci jocuri care se vor desfășura la București (2), Cluj (2) și Oradea (1).

Cea mai importantă partidă se dispută la Oradea între echipa locală *Crișana și Dinamo București.*

In celelalte patru partide (*Știința București — C.S. Mureșul Tg. Mureș, Steaua — Industria Lînii Timișoara, Știința Cluj — Rapid Buc., CSM Cluj — I.C. Arad*) prima șansă este de partea echipelor gazdă.

Cele două meciuri programate la București, la ștrandul Tineretului, încep la ora 12 cu întîlnirea Știința Buc. — C.S. Mureșul.

ÎN CAMPIONATUL DE CALIFICARE...

...se dispută jocurile etapei a II-a. Iată programul:

Cluj: Voința—Rapid Oradea (arb. C. Vasiliu-Buc.).

Lugoj: Constructorul—CSO Timișoara (arb. R. Schmit-Arad).

Baia Mare: Olimpia—Progresul Buc. (arb. B. Fodor-Tg. Mureș).

ÎN CAMPIONATUL REPUBLICAN DE JUNIORI...

...se desfășoară meciurile etapei a IV-a (în zona de la București) și ale etapei a II-a (în zonele de la Cluj și Timișoara). Iată programul:

Zona București: (ștrandul Tineretului, de la ora 8): Progresul—Dinamo, Știința—S.S.E. 2, Cl. sp. școlar—Steaua, Rapid—S.S.E. 1.

Zona Cluj: Cluj: CSM—Voința Cluj, Tg. Mureș: C.S. Mureșul—Știința Cluj, *Zona Timișoara*: Timișoara: Industria Lînii—Crișana Oradea; Arad: I.C.A.—C.S.O. Timișoara; Lugoj: Constructorul—Voința Oradea.

Două noi concursuri

Cicliștii bucureșteni participă duminică la două concursuri. Pistarzii își vor disputa întîietatea — pe velodromul Dinamo — de la ora 10, în „Cupa Gloria", la probele de viteză, cursa italiană, semifond și eliminare juniori.

Rutierii din toate categoriile se vor întrece, pe șoseaua București — Ploiești (varianta Buftea de la km 8), în concursul organizat de clubul Progresul. Primul start se va da la ora 9.